

Δόση ἀντὶ καταβολῆς

φ. 475^Γ

/ [Ἐβγαλμέν]η ἀπὸ Βασίλη

Φ 513

/ [+ Εἰς δόξα]ν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Σεπτε-
βρίου 27/ εἰς τὴν τοποθε / [σία τ]ῶν Ἐγγαριῶν εἰς τὸ χωρίον λεγόμενον Ἐχαψην
εἰς τὸ σπίτιν τοῦ μαστροῦ Βασίλη Πελεκάνου / []ς κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος
νοτάριου καὶ τῶν μπαραιοθέντων ἀξιοπίστων μαρ / [τύρων] τῶν κάτωθεν ὑπο-
γεγραμμένων ἐδῶ παρὼν ἡ κερά Κυριακή χήρα γυνὴ τοῦ ποτὲ Γε / [ωργί]ου Πελε-
κάνου λέγοντας ἡ αὐτὴν Κυριακή πὼς ἔστοντας καὶ νὰ ἐσυνχωρέθην ὁ μα / [κα]-
ρίτης ὁ συνβίος τῆς ὁ ἄνωθεν ποτὲ Γεώργης τοῦ εὔρεθην χρέος καθὼς ἐφανήκασιν /
[οί] χρεοφελέται. Ὅθεν ὁ ἄνωθεν μαστροῦ Βασίλης ὁ κουνιάδος τος ἔδωσεν τὸ αὐτὸν
χρέος πρῶ / τον τοῦ μαστροῦ Γεώργην Τζιριώτου ρεάλια 4/ καὶ μαστροῦ Ἰακώβου
Μπανγγάλου ρεάλια 5/ καὶ Εὐδο / χίας τοῦ Μάγγρα ρεάλια 5/ καὶ εἰς ἓνα σαραντα-
λείτουργον ποῦ ἔκαμε ὁ γερομόναχος ὁ Κό / κχος τοῦ ποτὲ τεθνηκόντος τοῦ ἄνωθεν
ποτὲ Γεωργίου ρεάλια 3 1/2/ καὶ τοῦ Γερονικοῦ Κοντοπίδη / ρεάλια 2/ καὶ
τοῦ μισέρ Τζωρτζέτου Κοντοπίδη ρεάλια 2/ καὶ Ἰωάννη Κοντοπίδην ρεάλι 1/ καὶ
/ Καλήτζας Σαντοριναίας 3/ καὶ ἕτερον ρεάλι ποῦ τῆς ἤδωσεν καὶ ἔδωσεν τὸ ἑμισὸν
εἰς τὸ χαρά / τζι τοῦ παιδιοῦν τῆς καὶ τὸ μισὸν τοῦ βοϊβόντα [.....] 1/. Ἀκόμα καὶ
εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ / ἄνωθεν τεθνηκόντος ὁξοδον ρεάλι 1/ στήνου ὅλα ρεάλια
27 1/2. Ὅθεν ἡ ἄνωθεν Κυριακὴν μὴ ἔ / χοντας νὰ πληρώσῃν τὸ αὐτὸν χρέος ἔβαλεν
καὶ ἐπόκοψεν τὸ χωράφιν λεγόμενον Βαρδανάκου / καὶ ἔβαλάν το ὅλο νέτα ρεάλια
60./ Ὅθεν τὸ ἑμισὸν πουλεῖ ἡ αὐτὴν Κυριακή τοῦ ἄνωθεν / κουνιάδου τῆς τοῦ
μαστροῦ Βασίλη διὰ τὸ ἄνωθεν χρέος καὶ ἔδωσέν τῆς καὶ τὸ ρέστος ἐδῶν πρεζέν / τε
καὶ ἔσωσεν ὁ ἀριθμὸς τῶν τριάντα ρεαλίων διὰ τὸ ἑμισὸν ἄνωθεν χωράφιν καὶ ἀπὸ
τὴν σή / μερον τοῦ τὸ παραδίνει τὸ λεγόμενον ἑμισὸν χωράφιν καθὼς τὸ ἐσημάδεψεν
ὁ κύρ Δημή / τρης ὁ Πελεκάνος ὅπου τὸ ἐπόκοψεν καὶ ὅλος καὶ παίρνει τὴν μπάρτην
ὅπου εἶναι κολλητα / ρανικὴν εἰς τοῦ μπάρμπα Νικολοῦν τοῦ Κοντοπίδην τοῦ χω-
ραφιοῦ μὲ πᾶσαν του / δικαίωμα καὶ ποσσέσον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὸ παρα-
δίνει νὰ τὸ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλε / ται ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγοράν του καὶ
διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ ἤθελε εὔρεθῃν / τινὰς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν
δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὁμπλ / γάρεται ἡ αὐτὴν πουλήτρα καὶ τὰ καλὰν
τῆς νὰ τὸν ἐμαντινιέρῃν καὶ νὰ τὸν ἐξακουσεύῃν / ἀπὸ πᾶσαν ἐνάντιον τοῦ αὐτοῦ
πραμάτου καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας / πουλησίας βάζου καὶ

ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια 15/ ὁ ἀλληλογήσας νὰ / ἐζημιουῖται
καὶ πάλι ἡ παρῶν πούλησία νὰ ἔχην τὸ κύρος καὶ ἀνέκοπτον ἐπὶ ἀξιοπί / στων μαρ-
τύρων τῶν κάτωθεν ὑπογεγραμμένων καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Ἰωάννης ἱερεὺς Ἀναπλιώτης μαρτυρᾷ τὰ ἄνωθε. —

/ — Διονύσιος ἱερομόναχος Κουμουῖλος μάρτυρας ὡς ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

897

Αἰτία θανάτου δωρεὰ

φ. 475^v

/ Φ 513

Ἑβγαλμένη

/ + Εἰς δόξα τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 29/
εἰς τὸ σπῖτι τοῦ [] / Βάβουλα ἐδῶ παρὼν ὁ κύριος Νικόλας λέγειν καὶ ὁμο-
λογᾷ ἐνμπροσθεν κα[μῶ τοῦ υἱ] / πογγάφου νοτάριου καὶ τῶν κάτωθεν ἀξιο-
πιστῶν μαρτύρων πὼς τὸ ἴδιον σπῖ[] / μπάνκον τοῦ καθὼς εὐρίσκεται τὸ εἶχεν
ταμένο τῆς θυγατέρας του τῆς Μ[αργαρίτας] / ἀποθανόντας του τὴν πάλαι τὴν
σήμερον τῆς τὸ κονφερμάρειν καὶ λέγειν πὼς πα[] / τὸν θάνατόν του τὸ αὐτὸν
σπῖτιν μὲ τὸν μπάνκον τοῦ νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς ἄνωθεν Μαργ[αρίτας] / καὶ ἀπὸ κα-
νέναν νὰ μὴν ἔχην κανέναν ἐνμπόδιον διότις ὡς νοικοκύρης καὶ ἐξουσι[αστῆς] /
ὁποῦ τὸ ὠριζεν καὶ ὁποῦ τὸ ὀρίζειν ὡσὰν ἀγορά τοῦ ὁποῦ ἦτον καὶ ὁποῦ εἶναι τῆς τὸ
πουρ[κό] / ταξεν καὶ πάλι τῆς τὸ ἀφήνει ὡς νοικοκύρης ὁποῦ εἶναι καὶ ἀπὸ κανέναν
νὰ μὴν ἔχην [κα] / νέναν ἐνμπόδιον μήτε ἀπὸ ἐδικὸν μήτε ἀπὸ ξένον. Ἀκόμα λέγειν
πὼς ἐγόρασε[ν εἶ] / ναν κομμάτιν χωράφιν εἰς τὴν Σίνφωνες ἀπὸ τὴν Καλὴ τοῦ
Σταμάτην Τζανιδάκη τι[] / καὶ ἀφήνει τὸν καὶ αὐτὸν τῆς ἄνωθές του θυγατέρας
τῆς Μαργαρίτας. Ἀκόμη ἀφήνει [] / μαντοῦφες τὸ χωράφιν τὸ ἔχει ἀγορὰ ἀπὸ
τὸν Σταμάτην τὸν Φαφλάου καὶ ἐντρίτε [ύει] / τὸ μοναστήριον ὁ Φωτοδότης καὶ
αὐτὸν τῆς Μαργαρίτας. Ἀκόμα λέγειν πὼς τὸ χωράφι[ν ὁ] / ποῦ ἔχειν στὸν Μπάπα
τὸν τριτεύειν ὁ σινιὸρ Χρυσάκης ὁ Σουμμαρούπας τὸ ἔχει ἀγορὰ καὶ α[ύ] / τὸν
ἀπὸ τὸν ἄνωθεν Σταμάτην τὸν Φαφλάου καὶ ἀφήνει τα τοῦ υἱοῦν τοῦ τοῦ Λιανοῦ
ὅλη [] / τὴν μάρτην ὁποῦ ἐκουμαντάριζεν. Ἀκόμη λέγειν πὼς ἔχειν εἰς τὰ
Πλατιά χωράφ[ια] / μία πάρτην χωράφια καὶ ἔχουν τα μὲ τοῦ Γεώργην τῆς παπα-
διᾶς τὸν υἱὸν καὶ ἔχει ἐκεῖνος / τὰ τρία μερδικὰ καὶ αὐτὸς τὸ ἓνα καὶ τριτεύει τα ὁ
σινιὸρ Γερμανάκης ὁ Σουμμαρούπας καὶ ἔχουν / καὶ μία ἐλαία μέσαν καὶ εἶναι μονα-